

L'EXTRATERRESTRE ESPIA

Són les onze de la nit a l'espai, Saturn encara estava tapant el sol i al planeta Pólux era de nit. Gregy, tranquil, dorm a la seva habitació flotant quan de cop un soroll el desperta.

Era el seu mòbil

—Sí? Dis-me Carlat — Diu tot adormit.

—Tenim un problema Gregy! A la Terra s'està expandint un virus i l'hem de parar ja!!!! —
Crida la Carlat, la cap d'espies.

—No crides!!

—D'acord, doncs a les set et vull aquí.

—Tan aviat!!!!??

—Sí!! Au adéu.

—Adéu fins demà.

Pero realment, Gregy havia de fer més missions al planeta Terra. L'endemà havia de fer la del virus, el dia següent la de mosques verinoses i, al final de la semana, la missió de una inundació al riu Amazones.

Pel matí, tal i com li havia dit Carlat, s'aixeca a les set i intenta prepara-rse. Tenia tanta son que fins i tot s'acaba posant la camisa del revés.

Quan arriba a l'edifici, veu a Carlat, li estava esperant nerviosa, i tenia tanta por que pareixia no sapiguer que dir-li.

—Gregy esta missió és la més important de totes, així que centrat en el que estàs fent.

—D'acord, no te preocupes.

—Qué? M'as dit que no me preocupe? Però si sempre la lies!

—Aquesta vegada no la liaré.

—Recorda que si la lies no tornaràs mai més a ser espia, i que també haurem de borrar-te la memòria per a que no recordis que ho has sigut —li diu Carlat molt seria.

—D'acord, em centraré —diu Gregy tremolant.

Carlat ja li havia preparat el tratge a la nit anterior.

—Despegaraàs a les vuit.

—D'acord vaig a canviar-me.

—Perfecte, fes el que necessites fer, però a les vuit te vull dins del coet.

—D'acord.

Gregy tenia tanta por que li tremolaven les antenes.

Gregy arriba tres minuts tard.

— Ja comencem malament —diu Carlat, que el portava esperant feia minuts.

—Però si m'estava posan les botes!

—Bé, si continuem discutint no acabarem mai. Puja al coet ràpid que has de despegar.

Gregy li fa cas i puja corrent al coet, encara que tenia molta por, es va posar el cinturó i li va senyalar a Carlat en llenguatge de signes que ja estava preparat, i, al segon, el coet va despegar.

Gregy es dirigia a un poble petit, on hi havia un granger que es deia Pepe. Pepe tenia ovelles, vaques, gallines... i ara estava donant-li de menjar als seus animals.

De cop i volta Pepe havia sentit un soroll que li havia vingut des del cel i se preguntava què era.

—un avió, una mosca, pot ser.... una libélula?

Quan va mirar millor, va veure que era un coet i que s'apropava molt a la reixa de les ovelles.

—Aaaaaaaa!!! els meus animals!

Quan el coet aterra, cau damunt les reixes, trencant-les i deixant escapar a les ovelles.

Pepe estava enfadat, no entenia res i volia que les seves ovelles tornessin al seu lloc. Però encara així es va apropar al coet.

Gregy va obrir la porta i es va trobar cara a cara amb el granger.

—Aaaa! —Crida Pepe al veure a Gregy sortir del coet, tot verd, amb antenes roges i un tratge de plàstic.

—Aaaa!! —Crida encara més fort Gregy, asustat pel crit del pagès.

El pagès no s'ho pensa més vegades i comença a córrer cap a casa seva a avisar a la seva dona.

Gregy aprofita i s'allunya cap al carrer.

Arriba a una plaça, veu que tot està tancat i tothom està dins de casa. De lluny pot veure a una xiqueta en cadira de rodes intentant pujar damunt de la vorera per a entrar a casa seva. Gregy s'apropa poc a poc a ella per a no asustar-la i ajudar-li a pujar en la seva cadira de rodes.

Al seu planeta també hi ha gent en cadira de rodes però com no hi ha gravetat poden pujar damunt de les voreres més altes sense problema.

La xiqueta, que es diu Lola, el veu apropar-se però no s'asusta, Gregy l'ajuda a pujar damunt de la vorera i Lola ajunta els dits de les mans, que en llenguatge de signes significa "gràcies".

Gregy es queda bocabadat. "Pots parlar en llenguatge d'Aliens?" li diu amb les mans. Lola mou el dit en señal de "no". "Es diu llenguatge de signes".

Gregy somriu, feliç, per primera vegada s'ha pogut comunicar amb un humà i no ha espantat a ningú. "Estava traient la basura, perquèestic sola a casa i el meu pare està al laboratori treballant"

Els dos es presenten i Lola l'invita dins de casa seva. Gregy li conta que dins de la seva maleta porta químics que els poden ajudar a fer la vacuna contra el virus. Lola li diu que el seu pare porta treballant setmanes sense parar i que podria portar-li aquells químics a ell per a ajudar-lo.

La xiqueta li fa un cafè a Gregy, i quan el deixa damunt de la taula sent que la porta de fora s'obri. Era el pare de la Lola! Lola s'apropa a la porta.

—Bona tarde, papa. —Li parla en signes

—Bona tarde, Lola! —li respon el seu pare deixant les claus damunt de una tauleta.

Quan el seu pare entra al menjador i es troba amb Gregy pega un crit.

—Aaaaaaaa!!! —Crida el pare, asustat.

Gregy s'asusta encara més però no crida.

—Qué es això!?

Lola es posa davant seu pare i li diu en llenguatge de signes: "Papa, no t'espantes és un extraterrestre que ha vingut desde Pólux per a salvar el nostre planeta, del virus"

—D'acord, i ara per que està a casa nostra?

—Perquè t'estava esperant per a que t'expliqui el que volem fer— Diu la Lola parlant en signes.

Gregy li ensenya tots els químics que té a la maleta, li explica com se diu cada un i els hi demana als dos que no li contin a ningú que l'han vist. Francisco, el pare de la Lola, diu que portava setmanes investigant al virus pero que encara no havia tret cap químic que l'ajudés, i que, amb l'ajuda de la maleta d'en Gregy, serà capaç de fer una vacuna en uns pocs dies, i també podrà salvar moltes vides.

Francisco li agraeix molt a Gregy la seva ajuda i li pregunta si podria fer alguna cosa a canvi. Gregy li demana que l'ajude a recuperar el seu coet per a tornar al seu planeta.

Unes hores després Gregy ja tornava a estar dins del coet, despegant cap a Pónix.

—Pero que has fet!? —Li crida Carlat quan arriba a l'estació de coets de Pónix.

—He salvat el món! —Diu il·lusionat.

—I surts per tots els canals de televisió del planeta Pónix! Diuen que has asustat a un pagés i que li has fet perdre totes les seves ovelles! M'has fet quedar com una mala cap d'espies!

Però no pasa res, demà tens la missió de les mosques verinoses, arregla-ho quan tornes!